

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi liikevaihtoverolain ja
eräitä elintarvikkeita koskevista poikkeuksista liikevaihtoverola-
kiin annetun lain 5 §:n muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan yksinkertaistettavaksi eräiden elintarvikkeiden liikevaihtoverotukseen ja hintatuen laskemiseen liittyvää menettelyä. Esiin tulleiden verotusongelmien poistamiseksi ehdotetaan ensinnäkin maatalouden tutkimuskeskuksen yhteydessä toimivien valtion laitosten harjoittama korkealuokkaisen siemen- ja taimiaineiston tuottaminen säädettäväksi kaikilta osiltaan verottomaksi alkutuotannoksi. Alkutuotevähennyksen muodossa saadun verotuen takaisin perimisestä ehdotetaan luovuttavaksi viettäessä maasta tuotteita, joissa alkutuotteen ja samalla verotuen määrä on pieni. Edel-

leen ehdotetaan, että valtion hinnanalennuskorvauksista ei enää olisi suoritettava liikevaihtoveroa, minkä seurauksena valtion hinnanalennuskorvauksia voitaisiin alentaa liikevaihtoveron määrällä. Niin ikään ehdotetaan, että alkutuotevähennystä vastaavan liikevaihtoveron takaisin perimisestä luovuttaisiin silloin, kun maasta viedään sellaisia elintarvikkeita, joille maksetaan valtion varoista vientitukea. Samalla vientitukea vastaavasti alennettaisiin.

Ehdotetut verotus- ja hintatuen laskentamenettelyä koskevat muutokset on tarkoitus saat-
taa voimaan vuoden 1983 alusta lukien.

PERUSTELUT

1. Jokioisten siemenkeskuksen, siemenperunakeskuksen ja tervetaimiaseman liikevaihtoverotuksellinen asema

Maatalouden tutkimuskeskuksen yhteydessä toimii muun muassa Jokioisten siemenkeskus, jonka tehtävänä on tuottaa kasvinjalostuslaitoksen kehittämien lajikkeiden perussiemen- ja valiosiemenuokan siementavaraa sekä toimittaa se käytännön viljelyyn ja näin huolehtia Suomen oloihin soveltuvien lajikkeiden yleistymisestä.

Tässä tarkoituksessa siemenkeskus myy tuottamansa korkealaatuisen kantasiemenen pääosin sopimusviljelijöille, jotka viljelemällä lisäävät sen ja myyvät sadon siemenkeskukselle. Siemenkeskus myy tarkastuksen, käsittelyn ja varastoinnin jälkeen sekä itse kasvattamansa että sopimusviljelijöiden tuottaman siementavaran tasapuolisesti kaikille kaupan keskusliikkeille edelleen lisäysviljeltäväksi tai jälleenmyytäväksi.

Verotuskäytännössä siemenkeskusta on sen perustamisesta lähtien pidetty myös sopimusviljelijöillä viljelyttämänsä siementavaran osalta

alkutuottajana. Keskusliikkeillä on siten ollut oikeus tehdä kaiken siemenkeskukselta ostamansa siementavaran osalta liikevaihtoverotuksessa alkutuotevähennys. Nytemmin on siemenkeskuksen asema alkutuottajana kuitenkin riitautettu siltä osin kuin siemenkeskus myy sopimusviljelijöillä viljelyttämäänsä ja näiltä ostamaansa siementavaraa. Kun siemenkeskus ei valtion laitoksena ole liikevaihtoverovelvollinen, sopimusviljelijöiltä jää ostetun siementavaran osalta alkutuotevähennys kokonaan tekemättä. Keskusliikkeiden avulla tapahtuvan siemenkeskuksen lajikkeiden viljelyn edistämisen edellytyksenä on, että keskusliikkeet edelleenkin voivat pitää siemenkeskusta kaiken sen myymän siemenen alkutuottajana. Esiin nousseitten Jokioisten siemenkeskuksen alkutuottaja-asemaa koskevien verotuksellisten tulkintaja rajanveto-ongelmien poistamiseksi ehdotetaan tämän vuoksi, että Jokioisten siemenkeskuksen toiminta nimenomaan mainitaan liikevaihtoverolain 4 §:n 4 momentissa, mikä sisältää alkutuotannon määritelmän. Yhdenmukaisuuden vuoksi tulisi lainkohtaan lisätä myös maatalouden tutkimuskeskuksen yhteydessä toimivien samanlaista perus- ja valiosiemenen valtakunnallista tuottamista harjoittavien siemenperunakeskuksen ja tervetaimiaseman toiminta.

2. Alkutuotevähennystä vastaavan liikevaihtoveron takaisin periminen tapauksissa, joissa alkutuotteen osuus on vähäinen

Liikevaihtoverolain 18 §:n 2 momentin alkuperäisenä tarkoituksena on ollut, että maastaviennin ollessa kysymyksessä niin sanottujen marginaaliverollisten tavaroiden hinta määräytyisi kansainvälisten sopimusten edellyttämällä tavalla. Säännöksen nykyisestä sanamuodosta johtuu, että veroa on suoritettava niissäkin tapauksissa, joissa tehdyn alkutuotevähennyksen määrän prosentuaalinen osuus tavarahan myyntihinnasta laskettuna on niin vähäinen, että vähennyksen osalta palautettavalla verolla ei ole käytännöllistä merkitystä tavarahan hinnanmuodostukseen. Kysymys on tällöin yleensä sellaisista tuotteista, jotka eivät ole elintarvikkeita ja joiden valmistuksessa käytetyt elintarvikkeet ovat vain apuaineita. Tällaisissa tapauksissa on tehdyn alkutuotevähennyksen määrän

selvittäminen erittäin hankalaa eikä ole oikeassa suhteessa vähennyksestä suoritettavan veromäärän vähäisyyteen nähden.

Edellä tarkoitettuja tapauksia varten ehdotetaan liikevaihtoverolain 18 §:n 2 momenttiin tehtäväksi lisäys, jonka mukaan veroa tehdyn vähennyksen määrästä ei ole suoritettava, jos alkutuotevähennyksen osuus on vähemmän kuin 3 prosenttia maastavietävän tuotteen myyntihinnasta. Muutos merkitsee lähinnä verotuksen yksinkertaistamista, sillä muutoksen vaikutus liikevaihtoverokertymään on verraten vähäinen.

3. Kotimaisten hinnanalennuskorvausten vapauttaminen liikevaihtoverosta

Liikevaihtoverolain 19 §:n 3 momentin mukaan, jos verovelvolliselle suoritetaan valtion varoista korvausta tavarahan myyntihinnan alenemiseksi, on saadun korvauksen määrä lisättävä myynnin verotusarvoon. Mainittu säännös lisättiin voimassa olevaan liikevaihtoverolakiin sen eduskuntakäsittelyn yhteydessä ja sen tarkoituksena on ollut saattaa liikevaihtoverotuksen kohteeksi se hinta, joka tuotteella olisi ollut ilman hinnanalennuskorvausta.

Hinnanalennuskorvausten liikevaihtoverollisuus johtaa käytännössä siihen, että valtion on suoritettava hinnanalennuskorvaukseen sisällytettävä liikevaihtovero, jonka sen saaja on velvollinen maksamaan verona takaisin valtiolle. Hinnanalennuskorvauksista suoritettava vero ei näin ollen todellisuudessa lisää valtion tuloja, vaan aiheuttaa keinotekoista hinnanalennuskorvausten markkamäärän lisääntymistä ja edestakaista maksuliikettä.

Liikevaihtoverolain 19 §:n 3 momentin soveltamiseen liittyy nykyisellään myös se epäkohta, että hinnanalennuskorvausten maksaja saattaa suorittaa korvauksen verovelvolliselle veron määrällä lisättynä, mutta verotuksessa korvaus katsotaankin verottomaksi. Mahdollista on myös, että verovelvollinen tietämättömyydestä tai muusta syystä jättää hinnanalennuskorvauksen ilmoittamatta verollisena liikevaihtonaan.

Edellä olevan perusteella ehdotetaan liikevaihtoverolain 19 §:n 3 momentin säännös hinnanalennuskorvausten liikevaihtoverollisuudesta kumottavaksi. Ehdotus merkitsee sekä

verotuksen selkeytymistä että hinnanalennus-
korvausten pienenemistä noin 55 miljoonalla
markalla vuodessa. Lisäksi korvausten laskemi-
nen yksinkertaistuu.

4. Alkutuotevähennystä vastaavan veron takaisin periminen vähentämällä vero ulkomaille vietyjen elin- tarvikkeiden vientituesta

Liikevaihtoverolain 18 §:n 2 momentin sekä
eräitä elintarvikkeita koskevista poikkeuksista
liikevaihtoverolakiin annetun lain 6 §:n sään-
nökset velvoittavat verovelvollisen suoritta-
maan liikevaihtoveroa alkutuotteesta tehdyn
ostovähennyksen määrästä, kun vähennyksen
kohteena ollut tuote joko sellaisenaan tai muu-
hun tavarahan sisältyvänä viedään maasta. Tätä
menettelyä, jolla poistetaan maastavietävälle
elintarvikkeelle kohdistettu kotimaan verotuki,
noudatetaan myös silloin, kun maastaviennin
kohteena on suoran vientituen alainen elintar-
vike.

Suoraa vientitukea maksetaan meijerivoille,
juustoille, maitojauheelle, lihalle, kanamunille,
kanamunamassalle ja viljalle.

Maastaviennin yhteydessä suoritettavan vien-
tituen määrässä otetaan yhtenä kustannusteki-
jänä huomioon se, että maastaviejä joutuu mak-
samaan maastavietävään tuotteeseen sisältyvästä
alkutuotteesta tehtyä alkutuotevähennystä
vastaavan veron valtiolle, samoin kuin se, että
vientituki on lisättävä siihen arvoon, josta teh-
dyn alkutuotevähennyksen määrä lasketaan val-
tiovarainministeriön vahvistamien prosenttimää-
rien mukaisesti. Alkutuotevähennystä vastaavan
veron lisääminen vientituen määrään johtaa sii-
hen, että viejä saa sanotun veron osalta
vientituen, jota hän ei voi käyttää vienti-
hinnan alentamiseen, vaan joka palautetaan
verona takaisin valtiolle. Kysymyksessä oleva
järjestelmä merkitsee itse asiassa vain eri viran-
omaisten suorittamia edestakaisia maksu- ja pe-
rimistoiimenpiteitä. Tämän edestakaisen maksu-
liikenteen määrä on nykyisellään noin 300 mil-
joonaa markkaa vuodessa.

Nykyisen vientitukijärjestelmän yksinkertais-
tamiseksi ehdotetaan luovuttavaksi alkutuote-

vähennystä vastaavan liikevaihtoveron takaisin
perimisestä viettäessä maasta sellaisia tuotteita,
joille kauppa- ja teollisuusministeriö maksaa
suoraa vientitukea. Tällöin vientitukena suori-
tettavaa määrää vastaavasti alennettaisiin takai-
sin maksettavan veron määrällä. Maastaviejän
saama lopullinen korvaus olisi yhtä suuri kuin
nykyisenkin järjestelmän vallitessa.

Ehdotettu muutos toteutettaisiin säätämällä,
ettei liikevaihtoveroa tehdyn vähennyksen mää-
rasta ole suoritettava edellä mainituista elintar-
vikkeista silloin, kun niistä maksetaan vienti-
tukea.

5. Liikevaihtoverolain 28 §:n 1 momentin selventäminen

Liikevaihtoverolain 28 §:n 1 momentin
säännökset oikeuttavat maahantuojan saamaan
veronpalautusta niistä maahantuotavista jalos-
teista, joiden raaka-aineena on käytetty lain 4
§:n 1 momentissa mainittuja alkutuotteita. Lainkohta
asettaa palautuksen edellytykseksi
sen, että palautusta koskeva vaatimus esitetään
tullauksen yhteydessä. Säännöstä ehdotetaan
muutettavaksi siten, että veronpalautusasia voi-
daan ottaa käsiteltäväksi myöhemminkin.

Veronpalautuksen takaisin perimistä koske-
vaa säännöstä ehdotetaan samalla selvennettä-
väksi lausumalla nimenomaisesti, että veron-
palautus peritään takaisin sekä silloin, kun
palautuksen kohteena ollut tavara viedään sel-
laisenaan maasta, kuin myös silloin, kun se on
käytetty raaka-aineena vientituotteen valmista-
miseen.

Edellä selostetut selvennykset tulisi tehdä
myös ulkomaisista maito- ja lihajalosteista mak-
settavaa korotettua sekä kahvijalosteista saata-
vaa yhdenkertaista veronpalautusta koskevan
lain säännöksiin. Tämän johdosta ehdotetaan
eräitä elintarvikkeita koskevista poikkeuksista
liikevaihtoverolakiin annetun lain (915/78)
5 §:n 1 momenttiin tehtäväksi vastaavat tarkis-
tukset.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Edus-
kunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotuk-
set:

1.

Laki**liikevaihtoverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 5 päivänä joulukuuta 1963 annetun liikevaihtoverolain (532/63) 19 §:n 3 momentti,

muutetaan 4 §:n 4 momentti, 18 §:n 2 momentti ja 28 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 4 momentti 5 päivänä huhtikuuta 1973 annetussa laissa (297/73) ja 18 §:n 2 momentti 10 päivänä huhtikuuta 1964 annetussa laissa (170/64) näin kuuluviksi:

4 §

Alkutuotantona pidetään maatalouden, puutarhatalouden, kalastuksen, kalanviljelyn ja -kasvatuksen, turkiseläinkasvatuksen ja poronhoidon harjoittamista sekä sienien ja metsämarjojen poimintaa samoin kuin niiden ja omasta alkutuotannosta saatujen tuotteiden myyntiä, ei kuitenkaan silloin kun myynti tapahtuu liiketoimipaikasta, joka sijaitsee muualla kuin alkutuotantopaikalla tai muualla kuin ulkona yleisellä myyntipaikalla. Alkutuotantona pidetään myös maatalouden tutkimuskeskuksen yhteydessä toimivien Jokioisten siemenkeskuksen, siemenperunakeskuksen ja tervetaimiaseman harjoittamaa siemen- ja taimiaineiston viljelyttämistä.

18 §

Milloin tavaraa, jonka ostohinta on 1 momentin mukaan vähennetty, on sellaisenaan tai muuhun tavaraan sisältyvänä viety maasta tai käytetty sellaisen 4 §:ssä tarkoitetun tavarantoimittajan valmistamiseen, joka sitten on myyty saman vähennyksen tekemiseen oikeutetulle tai sille, joka ei ole verovelvollinen, taikka jonka alkuperäinen valmistaja on ottanut käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen, maastaviejän, myyjän tai alkuperäisen valmistajan on suoritettava veroa tehdyn vähennyksen mää-

rästä. Milloin vähennyksen määrä on vähemmän kuin kolme prosenttia maastavietävän tuotteen myyntihinnasta tai milloin maasta viedään meijerivoita, juustoa, rasvaista maitojauhetta, kananmunia, kananmunamassaa, viljaa tai lihaa sellaisenaan ja maastaviejälle maksetaan hinnanerokorvausta, ei veroa tehdyn alkutuotevähennyksen määrästä kuitenkaan ole suoritettava.

28 §

Milloin maahantuodun verollisen jalosteen raaka-aineena on 4 §:n 1 momentissa tarkoitettua tavaraa, maahantuoijalla on oikeus saada veronpalautuksena määrä, mikä vastaa jalosteeseen sisältyvän edellä tarkoitetun raaka-aineen osalta menevää veroa. Valtiovarainministeriön asiana on vahvistaa perusteet, joiden mukaan palautus eri jalosteista lasketaan. Milloin maasta viedään sellaisenaan tai muuhun tavaraan sisältyvänä tavaraa, josta on maksettu tässä tarkoitettua veronpalautusta, maastaviejältä peritään veronpalautus takaisin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983. Lain 18 §:ää sovelletaan muutetussa muodossaan tavaraan, joka on viety maasta lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

2.

Laki

eräitä elintarvikkeita koskevista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan eräitä elintarvikkeita koskevista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin 1 päivänä joulukuuta 1978 annetun lain (915/78) 5 §:n 1 momentti seuraavasti:

5 §

Milloin maahantuodun veronalaisen jalosteen raaka-aineena on 2—4 §:ssä tarkoitettuja tavaroita, maahantuojalla on oikeus saada veronpalautuksena määrä, joka vastaa jalosteeseen sisältyvän 2 §:ssä tarkoitetun raaka-aineen osalta menevää veroa, 3 §:ssä tarkoitetun raaka-aineen osalta menevää veroa puolitoistakertaisena ja 4 §:ssä tarkoitetun raaka-aineen osalta menevää veroa 1,9 kertaisena. Milloin

maasta viedään sellaisenaan tai muuhun tavarahan sisältyvänä tavaraa, josta on maksettu tässä tarkoitettua veronpalautusta, maastaviejältä peritään veronpalautus takaisin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983.

Helsingissä 30 päivänä huhtikuuta 1982

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri Mauno Forsman

1.

Laki

liikevaihtoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 5 päivänä joulukuuta 1963 annetun liikevaihtoverolain (532/63) 19 §:n 3 momentti,
muutetaan 4 §:n 4 momentti, 18 §:n 2 momentti ja 28 §:n 1 momentti,
 sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 4 momentti 5 päivänä huhtikuuta 1973 annetussa laissa (297/73) ja 18 §:n 2 momentti 10 päivänä huhtikuuta 1964 annetussa laissa (170/64) näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 §

Alkutuotantona pidetään maatalouden, puutarhatalouden, kalastuksen, kalanviljelyn ja -kasvatuksen, turkiseläinkasvatuksen ja poronhoidon harjoittamista sekä sienien ja metsämarjojen poimintaa samoin kuin niiden ja omasta alkutuotannosta saatujen tuotteiden myyntiä, ei kuitenkaan silloin kun myynti tapahtuu liiketoimipaikasta, joka sijaitsee muualla kuin alkutuotantopaikalla tai muualla kuin ulkona yleisellä myyntipaikalla.

Alkutuotantona pidetään maatalouden, puutarhatalouden, kalastuksen, kalanviljelyn ja -kasvatuksen, turkiseläinkasvatuksen ja poronhoidon harjoittamista sekä sienien ja metsämarjojen poimintaa samoin kuin niiden ja omasta alkutuotannosta saatujen tuotteiden myyntiä, ei kuitenkaan silloin kun myynti tapahtuu liiketoimipaikasta, joka sijaitsee muualla kuin alkutuotantopaikalla tai muualla kuin ulkona yleisellä myyntipaikalla. *Alkutuotantona pidetään myös maatalouden tutkimuskeskuksen yhteydessä toimivien Jokioisten siemenkeskuksen, siemenperunakeskuksen ja tervetäimiaseman harjoittamaa siemen- ja taimineiston viljelyttämistä.*

18 §

Milloin tavaraa, jonka ostohinta on 1 momentin mukaan vähennetty, on sellaisenaan tai muuhun tavaraan sisältyvänä viety maasta tai käytetty sellaisen 4 §:ssä tarkoitetun tavaran valmistamiseen, joka sitten on myyty saman vähennyksen tekemiseen oikeutetulle tai sille, joka ei ole verovelvollinen, taikka jonka alkuperäinen valmistaja on ottanut käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen, maastaviejän, myyjän tai alkuperäisen valmistajan on suoritettava veroa tehdyn vähennyksen määrästä.

Milloin tavaraa, jonka ostohinta on 1 momentin mukaan vähennetty, on sellaisenaan tai muuhun tavaraan sisältyvänä viety maasta tai käytetty sellaisen 4 §:ssä tarkoitetun tavaran valmistamiseen, joka sitten on myyty saman vähennyksen tekemiseen oikeutetulle tai sille, joka ei ole verovelvollinen, taikka jonka alkuperäinen valmistaja on ottanut käytettäväksi muuhun kuin myyntitarkoitukseen, maastaviejän, myyjän tai alkuperäisen valmistajan on suoritettava veroa tehdyn vähennyksen määrästä. *Milloin vähennyksen määrä on vähem-*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

män kuin kolme prosenttia maastavietävän tuotteen myyntihinnasta tai milloin maasta viedään meijerivoita, juustoa, rasvaista maitojauhetta, kananmunia, kananmunamassaa, viljaa tai lihaa sellaisenaan ja maastaviejälle maksetaan hinnanerokorvausta, ei veroa tehdyn alkutuotevähennyksen määrästä kuitenkaan ole suoritettava.

19 §

Jos verovelvolliselle suoritetaan valtion varoista korvausta tavarain myyntihinnan alentamiseksi, on saadun korvauksen määrä lisättävä 17 §:n mukaan laskettavaan myynnin verotusarvoon.

(3 mom. kumotaan)

28 §.

Milloin maahantuodun veronalaisen jalosteen raaka-aineena on 4 §:n 1 momentissa tarkoitettua tavaraa, maahantuojaalla on oikeus saada tullauksen yhteydessä veronpalautuksena määrä, mikä vastaa jalosteeseen sisältyvän edellä tarkoitettun raaka-aineen osalta menevää veroa. Valtiovarainministeriön asiana on vahvistaa perusteet, joiden mukaan palautus eri jalosteista lasketaan. Milloin maasta viedään tavaraa, josta on maksettu tässä tarkoitettua veronpalautusta, maastaviejältä peritään veronpalautus takaisin.

28 §

Milloin maahantuodun verollisen jalosteen raaka-aineena on 4 §:n 1 momentissa tarkoitettua tavaraa, maahantuojaalla on oikeus saada veronpalautuksena määrä, mikä vastaa jalosteeseen sisältyvän edellä tarkoitettun raaka-aineen osalta menevää veroa. Valtiovarainministeriön asiana on vahvistaa perusteet, joiden mukaan palautus eri jalosteista lasketaan. Milloin maasta viedään sellaisenaan tai muuhun tavarahan sisältyvänä tavaraa, josta on maksettu tässä tarkoitettua veronpalautusta, maastaviejältä peritään veronpalautus takaisin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1983. Lain 18 §:ää sovelletaan muutetussa muodossaan tavarahan, joka on viety maasta lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

2.

Laki

eräitä elintarvikkeita koskevista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan eräitä elintarvikkeita koskevista poikkeuksista liikevaihtoverolakiin 1 päivänä joulukuuta 1978 annetun lain (915/78) 5 §:n 1 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

5 §.

Milloin maahantuodun veronalaisen jalosteen raaka-aineena on 2—4 §:ssä tarkoitettuja tavaroita, maahantuojalla on oikeus saada *tulluksen yhteydessä* veronpalautuksena määrä, joka vastaa jalosteeseen sisältyvän 2 §:ssä tarkoitettun raaka-aineen osalta menevää veroa, 3 §:ssä tarkoitettun raaka-aineen osalta menevää veroa puolitoistakertaisena ja 4 §:ssä tarkoitettun raaka-aineen osalta menevää veroa 1,9 kertaisena.

Ehdotus

5 §

Milloin maahantuodun veronalaisen jalosteen raaka-aineena on 2—4 §:ssä tarkoitettuja tavaroita, maahantuojalla on oikeus saada veronpalautuksena määrä, joka vastaa jalosteeseen sisältyvän 2 §:ssä tarkoitettun raaka-aineen osalta menevää veroa, 3 §:ssä tarkoitettun raaka-aineen osalta menevää veroa puolitoistakertaisena ja 4 §:ssä tarkoitettun raaka-aineen osalta menevää veroa 1,9 kertaisena. *Milloin maasta viedään sellaisenaan tai muuhun tavarahan sisältyvänä tavaraa, josta on maksettu tässä tarkoitettua veronpalautusta, maastaviejältä peritään veronpalautus takaisin.*

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1983.